

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 2009

N:o 246—248

SISÄLLYS

N:o		Sivu
246	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	3001
247	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	3012
248	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta vuonna 2009	3014

N:o 246

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista 26 päivänä huhtikuuta 2007 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (503/2007) 2 §:n 1 momentti, 2 luvun otsikko, 5—9 §, 14 §, 17 §:n 2 momentti, 18 §:n 2 momentti, 23 §, 25 §:n 3 momentti, 26 §:n 2 ja 3 momentti, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 28 §:n 2 ja 3 momentti, 29 §:n 1 ja 3 momentti, 32 §:n 4 momentti, 34 §:n 3 ja 4 momentti, 38 §:n 4 momentti, 41, 42 ja 48 §, 49 c §:n 1 momentti, liitteen 1 taulukot 3 ja 4 sekä liite 2,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti, 49 c §:n 1 momentti, liitteen 1 taulukot 3 ja 4 asetuksessa 339/2008, 23 § asetuksessa 157/2008 ja 32 §:n 4 momentti asetuksessa 662/2007, seuraavasti:

2 §

Viljavuustutkimus

Viljelijän on tehtävä viljelysuunnittelua ja seurantaa varten viljavuustutkimukset viljelyssä olevista pelloista. Viljelemättömistä pelloista ja hoidetuista viljelemättömistä pelloista, joita ei lannoiteta, ei tarvitse tehdä viljavuustutkimusta. Sellaisilta pelloilla sijaitsevilta erityistukisopimuksiin sisältyviltä

aloilta, joille ei makseta ympäristötuen perustoimenpiteiden tukea, ei tarvitse tehdä viljavuustutkimusta. Viljelemättömistä pelloista sekä viljelijän hallintaan tulevista pelloista, joista ei ole voimassa olevaa viljavuustutkimusta, on kuitenkin otettava näytteet sen kasvukauden aikana, jona viljely aloitetaan. Uusi viljavuustutkimus on tehtävä, kun edellisestä näytteenotosta on kulunut viisi vuotta.

2 luku

Luonnonhoitopellot

5 §

Monivuotisten nurmipeltojen perustaminen

Monivuotisten nurmipeltojen kasvusto on perustettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta monivuotisten nurmi- tai heinäkaskvien siemenillä kylvään. Siemenseoksessa saa olla enintään 20 prosenttia typensitojakaskvien siementä.

Kasvusto voidaan perustaa jo edellisenä vuonna suojaviljan tai muun suojakasvin kanssa tai sänkeen kylvämällä. Monivuotiset nurmipellot voivat myös olla aiemmin perustettuja monivuotisia nurmia. Kasvuston perustamisen yhteydessä vähäinen lannoitus 3 luvun mukaisesti on mahdollista peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Monivuotiset nurmipellot on säilyttävä samalla lohkokalla vähintään kaksi kasvukautta.

6 §

Monivuotisten nurmipeltojen hoito

Monivuotisten nurmipeltojen kasvuston vuosittainen niittäminen ei ole pakollista. Niitto on kuitenkin tehtävä vähintään joka kolmas vuosi. Lisäksi pensaiden ja puiden kasvu alueelle on estettävä. Jos kasvusto niitetään, niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lajien elinot, minkä vuoksi niitto on toteutettava siten, ettei lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia vaaranneta. Niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin. Niittojätteen saa korjata pois ja hyödyntää taloudellisesti. Laidunnus on sallittua, jos pellon pinta säilyy heinä- ja nurmipeitteisenä ympäri vuoden.

Monivuotisilla nurmipelloilla ei saa käyttää kasvinsuojeluaineita. Monivuotisia nurmipeltoja ei saa muokata muutoin kuin kasvuston perustamisen ja päättämisen yhteydessä. Monivuotiset nurmipellot saa päättää toisen vuoden jälkeen elokuun 31 päivästä alkaen tai 15 päivästä heinäkuuta alkaen, jos monivuotisten nurmipeltojen kasvusto päätetään syyskylvöisten kasvien kylvöön. Kas-

vuston päättäminen on tehtävä syksyllä mekaanisesti, kyntämällä tai muokkaamalla. Jos syksyllä ei kylvetä uutta kasvustoa, muokaus on tehtävä mahdollisimman myöhään syksyllä. Kasvusto on suositeltavaa päättää vasta seuraavana keväänä.

7 §

Monimuotoisuuspeltojen perustaminen

Monimuotoisuuspellot on perustettava niittykasvien, riistakasvien tai maisemakasvien siemenseoksilla kylvämällä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Riista- ja maisemakasvit on kylvettävä vuosittain. Monimuotoisuuspellon kasvustoa ei saa ensimmäisenä vuonna perustaa suorakylvämällä edellisen vuoden nurmeen. Sänkeen kylvö ja kotimaisten siementen käyttö on suositeltavaa.

Niittykasvien siemenseoksessa on oltava nurmiröllin tai lampaannadan ja vähintään yhden monivuotisen niittykasvin siemeniä. Niittykasvi voi olla harakankello, valkoailakki, ahdekaunokki, keltasauramo, ketoneilikka, mäkitervakko, nurmikohokki, purtojuuri, puna-ailakki, päivänkakkara, ruusu-rooho, särmäkuisma tai muu vastaava niittykasvi. Lisäksi seoksessa voi olla yksivuotisten kasvien kuten ruisvirnan tai hunajakukan siemeniä. Maisemakasvien siemenseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: auringonkukka, hunajakukka, sini-mailanen, persianapila, keltalupiini, ruisvirna, ruiskaunokki, malva, kehäkukka, silkkiunikko, valko- ja keltamesikkä. Riistakasviseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: viljat, tattari, auringonkukka, öljypellava, herne, rypsi, rapsi, sinappi, rehukaali, rehurapsi, öljyretikka, rehujuurikkaat (rehusokerijuurikas, naattinauris tai turnipsi), heinäkaskvit ja apilat. Heinäkaskvien ja apilan riistakasviseoksessa on aina oltava myös jonkun yksivuotisen kasvin, joka ei ole heinäkaskvi tai apila, siemeniä. Riista-siemenseoksella perustettuja monimuotoisuuspeltoja ei saa perustaa vilkasliikenteisten teiden läheisyyteen.

Kasvuston perustamisen yhteydessä monimuotoisuuspeltojen vähäinen lannoitus 3 luvun mukaisesti on mahdollista peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Maisema- ja riista-

kasveja voidaan viljellä samalla lohkokolla yksi tai useampi kasvukausi. Maisema- ja riistakasvit on säilytettävä lohkokolla vähintään kylvää seuraavaan kevääseen. Niittykasvit on säilytettävä lohkokolla vähintään kaksi kasvukautta.

8 §

Monimuotoisuuspeltojen hoito

Monimuotoisuuspeltojen kasvuston niittäminen ei ole pakollista. Pensaiden ja puiden kasvu alueelle on estettävä. Jos kasvusto niitetään, niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lajien elinolosuhteet, minkä vuoksi niittoa ei saa aloittaa ennen elokuun 1 päivää. Luonnon monimuotoisuuden huomioon ottamiseksi niitto on toteutettava siten, ettei vaaranneta lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia. Niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin. Niittojätteen saa korjata pois ja hyödyntää taloudellisesti. Riistakasveilla kylvettyjen peltojen kasvusto on käytettävä riistan ruokintaan.

Monimuotoisuuspelloilla ei saa käyttää kasvinsuojeluaineita. Monimuotoisuuspeltoja ei saa muokata muutoin kuin kasvuston perustamisen ja päättämisen yhteydessä. Maisema- ja riistakasvikasvuston saa päättää kylvää seuraavana keväänä, niittysiemenkasvuston toisen vuoden jälkeen elokuun 31 päivästä alkaen tai 15 päivästä heinäkuuta alkaen, jos kasvusto päätetään syyskylvöisten kasvien kylvöön. Kasvuston päättäminen on tehtävä mekaanisesti, kyntämällä tai muokkaamalla. Jos syksyllä ei kylvetä uutta kasvustoa, muokkaus on tehtävä mahdollisimman myöhään syksyllä. Kasvusto on suositeltavaa päättää vasta seuraavana keväänä.

9 §

Toimenpiteen kohde

Viljelijän on noudatettava tavanomaisten peltoviljelykasvien ja muiden viljelemättömien peltolohkojen lannoituksessa tässä luvussa säädettyä. Pysyvien kasvien ja yksi- tai monivuotisten puutarhikasvien osalta on noudatettava, mitä 4 luvussa säädetään.

14 §

Kesantopellon lannoitus

Avokesannon, sänkikesannon, yksivuotisen viherkesannon ja viljelemättömän pellon lannoitus on kielletty. Jos kesantopellolle kylvetään syysviljaa tai muita syksyllä kylvettäviä tai istutettavia kasveja, joista korjataan sato, lohkoa voidaan lannoittaa kylvön yhteydessä liitteen taulukkojen 1, 2, 3 ja 4 mukaisesti.

17 §

Pientareet

Piennarta ei tarvitse niittää. Se on kuitenkin aina niitettävä, jos se uhkaa vesakoitua. Niitolla voidaan myös torjua rikkakasvien leviämistä. Jos pientareen kasvillisuus niitetään, niittojätteen saa hyödyntää taloudellisesti.

18 §

Suojakaistat

Suojakaista on suositeltavaa niittää kerran kasvukauden aikana. Suojakaista on kuitenkin aina niitettävä, jos se uhkaa vesakoitua. Niitolla voidaan myös torjua rikkakasvien leviämistä. Niittojäte on suositeltavaa poistaa kaistalta ja sen saa hyödyntää taloudellisesti.

23 §

Monimuotoisuuskartoituksen toteuttaminen

Maatilan luonnon monimuotoisuuskohteista on tehtävä kartoitus toisen sitoumusvuoden loppuun mennessä. Kartoitus on tehtävä täyttämällä tätä varten laadittu Maaseutuviraston lomake, johon merkitään tilan tuotantorakennusten lähiympäristössä sekä viljelijän hallinnassa olevilla peltoalueilla ja niiden lähiympäristössä sijaitsevat monimuotoisuuden kannalta tärkeät kohteet, esimerkiksi monilajiset niityt, pellonreunat ja -pientareet,

tienpientareet, pellon ja metsän reunavyöhykkeet, peltoalueilla sijaitsevat purot, lähteet, kosteikot, vanhat kiviaidat, ladot ja puukujanteet sekä riistan ja muiden eliölajien kannalta tärkeät alueet kuten monilajiset pysyvät laitumet, hoidetut viljelemättömät pellot ja viljelystä poistuneet pellot. Kartoitusslomakkeeseen on merkittävä myös maatilaa, monimuotoisuutta edistävät erityistukisopimukset ja niiden laajuus. Kartoituskohde on merkittävä lomakkeen lisäksi myös kartalle, jona voidaan käyttää esimerkiksi peruslohkokarttaa. Kartointu on säilytettävä tilalla ja esitettävä pyydetessä tukea valvoville viranomaisille.

25 §

*Typpilannoituksen tarkentaminen pelto-
kasveilla*

Analysoitavat näytteet on otettava ensisijaisesti niiltä kasvulohkoilta, joille edellisenä syksynä on levitetty lantaa tai joiden esikasvina on ollut nurmi, viherlannoitusnurmi tai palkokasvi ja lohko on kynnety tai muokattu edellisenä syksynä. Mikäli 30 prosentin alavaatimus ei täyty edellä mainituista tapauksista, viljelijä voi ottaa näytteet haluamistaan lohkoista. Suositeltavaa on tällöin selvittää liukoisen tyyppien määrä esimerkiksi niiltä lohkoilta, joissa edellisen vuoden sato on jäänyt paljon niukemmaksi kuin mihin toteutetulla lannoituksella oli suunniteltu päästävän tai jos sato on jäänyt märkyyden takia kokonaan korjaamatta tai jos lohkoilla on viljelty kasvia, jonka jälkeen maahan on mahdollisesti jäänyt tavallista runsaammin typpeä. Näytteet on otettava mittausta edellyttäviltä kasvulohkoilta, mutta kuitenkin niin, että näytteitä otetaan vähintään yksi näyte viittä hehtaaria kohden. Kunkin näytteen on koostuttava 15—25 osanäytteestä.

26 §

*Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys ja
kevennetty muokkaus*

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

1) monivuotiset viljeltyt nurmet ja ruokohelpi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;

2) pellolle perustetut luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 40, 54 a tai 54 c §:ssä tarkoitettut sopimusalat;

3) luonnonhoitopellot, joiden kasvusto päätetään keväällä;

4) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, monivuotiset taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;

5) alus- ja pyydyskasvien viljely, jos lohko kynnetään tai muokataan vasta seuraavana keväänä;

6) viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki sekä sänkikesanto, ei kuitenkaan silloin, jos sänkeen tai sänkikesantoon on syksyllä kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehänä, syysrypsi tai syysrapsi,

7) keväällä korjattava pellava tai hamppu;

8) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

Kasvipeitteiseksi ei hyväksytä nurmilohkoa tai hoidettua viljelemätöntä peltoa, joka on tuhattu kemiallisesti eikä vilja- ja öljykasvilohkoa, jonka olki ja sänki on poltettu.

27 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

1) monivuotiset viljeltyt nurmet ja ruokohelpi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;

2) pellolle perustetut luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 40, 54 a tai 54 c §:ssä tarkoitettut sopimusalat;

3) luonnonhoitopellot, joiden kasvusto päätetään keväällä;

4) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, monivuotiset taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;

5) viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki sekä sänkikesanto, ei kuitenkaan silloin, jos sänkeen tai sänkikesantoon on syksyllä kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehnä, syysrypsi tai syysrapssi;

6) keväällä korjattava pellava tai hamppu; ja

7) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

Kasvipeitteiseksi ei hyväksytä nurmilohkoa tai hoidettua viljelemätöntä peltoa, joka on tuhottu kemiallisesti eikä vilja- ja öljykasvilohkoa, jonka olki ja sänki on poltettu.

28 §

Peltojen tehostettu talviaikainen kasvipeitteisyys

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

1) monivuotiset viljellyt nurmet ja ruokohelmi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;

2) pellolle perustetut luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristöuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 40, 54 a tai 54 c §:ssä tarkoitettu sopimusalat;

3) luonnonhoitopellot, joiden kasvusto päätetään keväällä;

4) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;

5) viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki sekä sänkikesanto, ei kuitenkaan silloin, jos sänkeen tai sänkikesantoon on syksyllä kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehnä, syysrypsi tai syysrapssi;

6) keväällä korjattava pellava tai hamppu; ja

7) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

Kasvipeitteiseksi ei hyväksytä nurmilohkoa tai hoidettua viljelemätöntä peltoa, joka on tuhottu kemiallisesti eikä vilja- ja öljykasvilohkoa, jonka olki ja sänki on poltettu.

29 §

Viljelyn monipuolistaminen

Maatilan ympäristötukikelpoisesta pelto-
lasta vähintään 10 prosenttia on oltava vuosittain nurmea tai nurmipeitteistä alaa. Näillä tarkoitetaan viljeltyjä nurmia, viherlannoitusnurmia, nurmipeitteisiä hoidettuja viljelemättömiä pelloja sekä luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristöuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 40 ja 54 a §:ssä tarkoitettuja sopimusaloja. Kyseinen 10 prosentin nurmiala voi sijaita samalla loholla koko sitoumuskauden ajan. Luonnonhoitopelloja ja suojavyöhykesopimusaloja sekä pelloja, joita koskee luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristöuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 54 a §:ssä tarkoitettu sopimus, voi kuitenkin olla edellä mainittujen nurmien kanssa ympäristötukikelpoisesta pinta-alasta yhteensä enintään 15 prosenttia samalla loholla koko sitoumuskauden ajan.

Tässä lisätoimenpiteessä luetaan eri kasvilajiksi muun muassa syysvehnä, kevätvehnä, spelttivehnä, ruisvehnä, kevätruis, syysruis, ohra, kaura, tattari, maissi, sokerimaissi, kevätrypsi, syysrypsi, kevätropsi, syysrapssi, auringonkukka, soijapapu, öljypellava, herne, härkäpapu, makea lupiini, vurna, ruokohelmi, peruna, sokerijuurikas, rehukaali, pellava, hamppu, humala, tupakka, nokkonen, ruistankio, kumina, sinappi, kaikki yksi- ja monivuotiset nurmet sekä laitumet, viherlannoitusnurmi ja hoidettu viljelemätön pelto. Avomaan vihanneksista, marjakasveista, hedelmäkasveista, maustekasveista, koristekasveista ja lääkekasveista sekä leikkovihreästä kukin kasvitieteellinen laji luetaan omaksi kasvilajiksi.

32 §

Ravinnetaseet

Ravinnetaselaskenta on tehtävä peltoviljelykasveille mutta ei puutarhakasveille eikä siemenmausteille. Luonnonhoitopelloille ja muille satoa tuottamattomille pelloille ei laadita vuosittaista ravinnetasetta.

34 §

Kerääjäkasvien viljely

Pyydyskasviksi voidaan kylvää ohraa, kauraa, raiheinää tai muita heinä- ja nurmikasveja, rehurapsia, rypsiä, hunajakukkaa, valkosinappia, öljyretikkaa, Caliente-sinappia, samettikukkaa tai apiloita taikka näiden kasvien siemenseoksia. Pyydyskasvi on kylvetävä viljelykasvin sadonkorjuun jälkeen ja viimeistään 15 päivänä elokuuta. Pyydyskasvi on säilytettävä lohkona kasvukauden loppuun kuitenkin enintään 1 päivään loka-kuuta asti, jonka jälkeen lohkon saa muokata tai kyntää.

Aluskasvin tai pyydyskasvin avulla ei saa perustaa monivuotisia nurmia, viherlannoitusnurmia tai hoidettuihin viljelemättömiin peltoihin sisältyviä nurmia.

38 §

Suojavyöhykkeen perustaminen ja hoito

Suojavyöhykkeiden uusimisessa on pyrittävä mahdollisimman nopeaan kasvipeitteisyyden aikaansaamiseen. Vaikeiden rikkaruohojen poistamisessa on ensisijassa käytettävä mekaanisia keinoja. Erityisistä syistä voidaan sallia pesäkekäsittely. Pesäkekäsittelystä on ilmoitettava ennen toimenpidettä TE-keskukselle. Tällaisessa tapauksessa kasvillisuuden uusimisessa on pyrittävä mahdollisimman nopeaan kasvipeitteisyyden aikaansaamiseen.

41 §

Viljelyedellytykset luonnonmukaisessa tuotannossa

Hakemukseen, jolla haetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevaa sopimusta, on liitettävä luomusuunnitelman viljelykiertosuunnitelma. Suunnitelman on perustuttava luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 889/2008 63 artiklan vaatimuksiin. Viljelykiertosuunnitelmaa voidaan muuttaa kesken sopimuskauden edellyttäen, että luomuasetusta noudatetaan.

42 §

Kesannointiin ja lannoitukseen liittyvät rajoitukset luonnonmukaisessa tuotannossa

Maatilalla, jolla on luonnonmukaista tuotantoa tai luonnonmukaista tuotantoa ja kotieläintuotantoa koskeva sopimus, avokesannointi on sallittua vain silloin, kun avokesannoinnin jälkeen alalle kylvetään kyseessä olevaa kasvukautta seuraavan talviaikaisen kasvipeitteisyyden varmistamiseksi syysvilja tai sellainen kasvi, joka muodostaa riittävän kasvuston ja käyttää tehokkaasti muokkauskerroksen liukoista fosforia ja typpeä kuten esimerkiksi nurmiheinä tai kevätvilja.

48 §

Alkuperäisrotujen kasvattaminen

Luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 52 §:n 1 momentissa tarkoitettuja luotettavia tarkkailu- tai rekisteröintijärjestelmien ylläpitäjiä ovat itä-, länsi- ja pohjoissuomenkarjan osalta Faba Jalostus, suomenlampaan ja kainuunharmaslampaan osalta ProAgria Keskukset, ahvenmaanlampaan osalta ProAgria Keskukset ja Föreningen Ålandsfår rf, suomenhevosen osalta Suomen Hippos ja maatiaiskan

osalta Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus. Vain edellä mainitut tahot voivat antaa kunkin alkuperäisrodun osalta asetuksen liitteessä 2 tarkoitettuja rotupuhtaustodistuksia. Suomenvuohen osalta hyväksytään viljelijän oma ilmoitus.

49 c §

Turveltojen pitkäaikainen nurmiviljely

Sopimusalueella on kasvatettava nurmi- ja heinäkasveja koko sopimuskauden ajan. Nurmi- tai heinäkasvusto voidaan perustaa suojakasvin kanssa tai ilman sitä sopimusta edeltävänä kasvukautena tai se voidaan pe-

rustaa ensimmäisenä sopimusvuotena. Kasvustoa ei saa uusia muokkaamalla sopimuskauden aikana. Nurmikasvusto voidaan kuitenkin uusia ilman muokkausta suorakylvömenetelmällä. Sopimusalueen salaojitus on sallittua. Salaojituksen yhteydessä rikkoutunut tai tuhoutunut kasvusto on heti ojituksen jälkeen kylvettävä nurmi- tai heinäkasveilla.

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä huhtikuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

Taulukko 3. Nurmien ja muiden kasvien typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v)

	Levitysaika	Etelä- ja Keski-Suomi			Pohjois-Suomi		
		Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat	Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat
Nurmet							
Monivuotiset nurmet, yksivuotinen raiheinä, vihantavilja ja raiheinä tai muu nurmikasvi	Korjattaessa kaksi satoa	200	200	160	200	200	160
	Korjattaessa kolme tai useampia satoja	240	230	190	230	230	190
Laidun: Moni- tai yksivuotiset laidunnurmet		200	200	170	170	170	150
Vihantavilja, kokovilja	Kevätlevitys	120	100	90	100	90	80
Kokovilja: syysvehnä ja ruisvehnä	Syksyllä	30	30	20			
	Keväällä	140	130	70			
Muut nurmikasvustot		120	100	90	100	90	80
Nurmen perustaminen							
Perustaminen keväällä							
Perustaminen suoja- kasvin kanssa	Korkeintaan kasvija- ji-kohtaisen taulukon (1) typpimäärä suoja- kasville						
Perustaminen ilman suojakasvia	Kevätlevitys	80	80	70	80	80	70
	2. levitys	30	30	30	30	30	30
Perustaminen kesäl- lä	Perustamisvaiheessa	60	60	50	60	60	40
Perustaminen syksy- yllä	Syyslevitys 10.9. mennessä	30	30	30	30	30	30
Luonnonhoitopellon, viherlannoitusnurmen ja monivuotisen vi- herkesannon perus- taminen		50	50	40	50	50	40
Siemennurmet	Kevätlevitys	110	110	60	90	80	40
Ruokohelpi energiakäyttöön							
Perustamisvuonna	Kevätlevitys	60	60	40	60	50	40
Satovuosina		90	80	60	80	80	60
Mukula- ja juu- rikasvit							
Sokerijuurikas	Kevätlevitys	140	140	120			

Peruna							
Tärkkelysperuna, satotaso 35 tn/ha	Kevätlevitys	105	105	70	105	105	70
Tärkkelysperuna, satotaso 40 tn/ha		120	120	80	120	120	80
Varhaisperuna	Kevätlevitys	60	60	60	60	60	60
Varhaisperuna + ke-rääjäkasvi	Kevätlevitys	80	80	80	80	80	80
Muu peruna, satotaso 35 tn/ha	Kevätlevitys	85	85	60	85	85	60
Muu peruna, satotaso 40 tn/ha		100	100	70	100	100	70
Muut peltokas- vit		110	100	60	100	90	60

Taulukko 4. Fosforilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) viljavuusluokan perusteella

Kasvi	Viljavuusluokka						
	Huono	Huononlainen	Välttävä	Tyydyttävä	Hyvä	Korkea	Arveluttavan korkea
Ruis, vehnä, öljykasvit, palkokasvit	32	24	20	12	8	-	-
Ohra	34	26	22	14	10	-	-
Kaura, nurmikasvien siemenviljely	28	20	16	8	4	-	-
Ohra/kaura/vehnä seosvilja	31	23	19	11	7	-	-
Kokoviljasäilörehu	40	32	24	16	12	-	-
Nurmen perustaminen suojakasvin kanssa	52	44	36	28	20	-	-
Nurmen perustaminen: keväällä ilman suojaviljaa, kesällä tai syksyllä	36	32	28	24	15		
Nurmi keväällä ennen kesäperustamista	16	12	8	4	-	-	-
Yksivuotiset rehunurmet	40	32	24	16	12	-	-
Monivuotinen nurmi							
- laidun	32	24	16	8	-	-	-
- muut rehunurmet	40	32	24	16	8	-	-
Peruna	70	70	70	55	35	20	-
Sokerijuurikas	63	63	60	43	26	14	-
Kuitupellava	32	24	20	12	8	-	-
Ruokohelpi, perustamisvuonna	50	40	30	20	10	-	-
Ruokohelpi, satovuonna	30	20	15	10	5	-	-
Luonnonhoitopellon, viherlannoitusnurmen ja monivuotisen viherkesannon perustaminen	28	20	16	8	4	-	-
Muut kasvit	30	20	15	10	5	-	-

Satotasokorjausta ei saa tehdä, jos taulukossa ei ole fosforille arvoa.

Rotupuhtaustodistukset

Rotu	Rotupuhtaustodistuksen antaja	Rotupuhtaustodistus/siinä rotupuhtauden osoittava merkintä
Itä-, länsi- ja pohjoissuomenkarja	Faba Jalostus	1) Kantakirja tai 2) Polveutumistodistus/S
Suomenlammas	ProAgria Keskukset	1) Alkuperäisrotutukipalkkiolista/SS1 tai 2) Sukutodistus/SS1
Kainuunharmaalammas	ProAgria Keskukset	1) Alkuperäisrotutukipalkkiolista/SS1 värikoodi Y (riippumatta, onko jäljessä täsmentävää numeroa), KK 1, K tai 2) Sukutodistus/SS1 värikoodi Y (riippumatta, onko jäljessä täsmentävää numeroa), KK 1, K
Ahvenanmaanlammas	ProAgria Keskukset tai Föreningen Ålandsfår rf	1) Alkuperäisrotutukipalkkiolista/AA1 2) Sukutodistus/AA1 tai 1) Besättningsblankett tai 2) Stambokskort
Suomenvuohi	Viljelijän oma ilmoitus	Lnro 218L, jossa vanhempien ja isovanhempien tulee olla suomenvuohia
Suomenhevonen	Suomen Hippos	Suomenhevosen rekisteritodistus tai Suomenhevosen hevospassi
Suomalainen maatiaiskana	Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus (MTT)	Maatiaiskanojen säilytysohjelman rekisteritodistus

N:o 247

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 29 päivänä helmikuuta 2008 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (133/2008) 4 §, 5 §:n 1 ja 3 momentti, 7 §:n 2 momentti, 12 § ja 14 §:n 1 momentti seuraavasti:

4 §

Tautisuojausta koskevat terveydenhuollon vaatimukset

Nautatilalla ei saa olla salmonella- eikä BVD-tartuntoja ja eloeläimiä myyvillä tiloilla ei myöskään pälvisilsatartuntoja. Pälvisilsatartuntojen osalta edellytys ei kuitenkaan koske lihanaudoiksi kasvatettavien vasikoiden loppukasvattamoja. Sikatiloilla ei saa olla salmonella-, porsasyskä-, aivastustauti-, dysenteria- eikä kapitartuntoja. Maatilalla ennen sitomuskauden alkua todettu tartunta ei estä tukeen sitoutumista, mutta tartunnan saneeraus on aloitettava viipymättä.

Jos maatilalla todetaan jokin edellä mainituista tartunnoista sitomuskauden aikana, viljelijän on saneerattava tartunta pois tai muutoin toimittava eläinlääkärin antamien, tartunnan leviämisen estämiseen tähtäävien tilakohtaisten ohjeiden mukaisesti.

Sikatilalla ei tule käyttää kapilääkitystä. Tilan emakot on rokotettava sikaruusua vastaan kahdesti vuodessa tai eläinlääkärin ohjeen mukaan. Emakoille on annettava eläinlääkärin ohjeiden mukainen säännöllinen sisäloislääkitys.

Tilalla tulee torjua ulosteperäisiä taudinaiheuttajia ruokinta- ja rehuhygienialla sekä huolehtimalla tuotantomuodon mukaisesta kuivutuksesta ja eläinten puhtaanapidosta.

5 §

Rehujen ja eläinaineksen tuonti

Tilalla käytettävät tuontirehut ja -rehuaineet on hankittava positiivilistalla olevilta yrityksiltä tai niiden on oltava muutoin salmonellan osalta tutkittuja Suomessa. Positiivilistalla tarkoitetaan Eläintautien torjuntayhdistyksen ylläpitämää, valtakunnallisesti julkaistavaa listaa niistä rehualan yrityksistä, jotka toiminnassaan osoittavat vapaaehtoisesti riskinhallintakykynsä salmonellan suhteen. Viljelijän on esitettävä eläinlääkärille eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (130/2008) 6 §:ssä tarkoitetun terveydenhuoltokäynnin yhteydessä selvitys siitä, että tilalla käytettävät tuontirehut ja -rehuaineet on tutkittu salmonellan osalta, jos tuontirehut ja -rehuaineet on hankittu muualta kuin positiivilistalla olevilta yrityksiltä. Vastaava selvitys on tarvittaessa esitettävä toimintalinjan 2 lain 16 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle.

Nautatilalle ostettujen tai siirrettyjen siitoseläimien on oltava tutkittuja salmonellan osalta eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti. Tutkimus on oltava tehtynä enintään kaksi kuukautta ennen tilalle siirtoa. Vasikkakasvattamoissa, jotka myyvät ostamia eläimiä jatkokasvatukseen, salmonellatutkimus tulee

tehdä osastokohtaisesti vuosittain eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

7 §

Eläinten hoito

Eläinlääkärin on tehtävä vedenvirtauksen mittaus vähintään kerran vuodessa eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ssä tarkoitetun terveydenhuoltokäynnin yhteydessä tai sen voi tehdä muu asiaan perehtynyt henkilö erillisellä käynnillä. Jos mittauksen on tehnyt muu kuin eläinlääkäri ennen edellä mainittua terveydenhuoltokäyntiä, eläinlääkärin tulee kirjata tehty havainto veden riittävyydestä terveydenhuoltosuunnitelmaan.

12 §

Vähintään kuuden kuukauden ikäisten nautojen pito-olosuhteiden parantaminen

Jokaiselle vähintään kuuden kuukauden ikäiselle naudalle on oltava kiinteäpohjainen, kuivitettu ja pehmeä makuualue. Samassa karsinassa ei saa pitää, siitossonneja ja härkiä lukuun ottamatta, eri sukupuolta olevia nautoja tai huomattavan eriarvoisia eläimiä.

Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

14 §

Nautojen sairas-, hoito- ja poikimakarsinat

Sairastuneelle tai vahingoittuneelle naudalle on oltava erillinen tila toipumiseen. Jokaista alkavaa kymmenen lypsy- tai emolehmän ryhmää kohden tulee olla käytettävissä vähintään yksi erillinen karsina tai vastaava tila. Lihanaudoilla jokaista alkavaa 100 eläintä kohden tulee olla erillistä sairaskarsinatilaa vähintään 10 m². Poikivaa nautaa varten on oltava poikimakarsina, johon eläin siirretään tiineyden loppuvaiheessa ja jossa poikimisen etenemistä on mahdollista valvoa. Laiduntava nauta voi poikia myös laitumella, mutta eläin on tarvittaessa voitava siirtää poikimakarsinaan. Yhdelle lypsy- tai emolehmälle tarkoitetun poikimakarsinan koko on oltava vähintään 10 m² ja sen lyhin sivu vähintään kolme metriä. Edellä mainitut karsinat voidaan rakentaa usean eläimen yhteiskäyttöiseksi, mutta eläimen erilleen aitaamiseen on varauduttava.

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä huhtikuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 248

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta vuonna 2009**

Annettu Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään tarkemmin hakijalle asetetuista edellytyksistä, viljelykseen soveltuvan pellon määritelmästä, hallinta-ajasta, paikkakunnan tuotanto-olosuhteiden mukaisesta viljelytavasta sekä eri eläinlajien tuotantotavasta, pidettävästä kirjasta, tukielpoisten eläimien määritelmästä, yksittäisten lohkojen tai koko tilan hallintaoikeuden siirrosta sekä muista vastaavista seikoista tukijärjestelmissä, joista säädetään seuraavissa valtioneuvoston asetuksissa:

- 1) vuodelta 2009 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (40/2009), jäljempänä *Etelä-Suomen kansallinen tukiasetus*;
- 2) vuodelta 2009 maksettavasta pohjoisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (41/2009), jäljempänä *pohjoinen tukiasetus*;
- 3) vuodelta 2009 maksettavasta perunantuotannon kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (44/2009), jäljempänä *perunantuotannon kansallinen tukiasetus*;
- 4) vuodelta 2009 maksettavasta sokerijuurikkaan kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (45/2009); sekä
- 5) vuodelta 2009 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (166/2009).

Tätä asetusta sovelletaan eri eläinlajien tuotantotavan, pidettävän kirjan ja tukielpoisten eläimien määritelmien ja hallinnan osalta silloin, kun niitä käytetään vuoden 2010 luonnonhaittakorvauksen kansallisen lisäosan kotieläintilan edellytysten täyttymistä arvioitaessa.

Puutarhataloudelle maksettaviin Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 5 luvussa ja pohjoisen tukiasetuksen 4 luvussa tarkoitettuihin tukiin sovelletaan ainoastaan tämän asetuksen 3 §:ää. Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 6—9 §:ssä tarkoitettuun kotieläintilan hehtaaritukeen sovelletaan ainoastaan tämän asetuksen 5 ja 25 §:ää.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *tilapäisesti viljelemättömällä pellolla* sellaista peltoa, joka on viljelykiertokesanona, lantapatterin tai muun vastaavan tilapäisen syyn perusteella viljelemättä, ei kuitenkaan alueita, jotka eivät vielä ole olleet viljelykäytössä tai jotka on pysyvästi poistettu viljelystä;
- 2) *hoidetulla viljelemättömällä pellolla* tuotantoon käyttämättömiä peltoja, jotka voivat olla luonnonhoitopeltoja tai kesantopeltoja;
- 3) *luonnonhoitopellolla* hoidettuja viljelemättömiä peltoja, jotka ovat monivuotisia nurmipeltoja tai riista-, maisema- taikka niitkasveilla kylvettyjä monimuotoisuuspel-

toja, jotka on tukihakemuksella ilmoitettu Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman mukaisiksi luonnonhoitopelloiksi;

4) *kesantopellolla* hoidettuja viljelemättömiä peltoja, jotka ovat viher-, sänki- tai avokesantoa;

5) *luonnonniityillä ja -laitumilla sekä avoimilla hakamailla* aloja, joilla kasvaa luonnonheinää ja joita laidunnetaan tai käytetään tuen hakijan kotieläinten rehuntuotantoon kasvukauden 2009 ajan ja joilla ei tehdä muita vuosittaisia viljelytoimenpiteitä;

6) *liharodulla* muita kuin vuodelta 2009 maksettavasta eräiden peltokasvien ja nautojen tuotantopalkkioista annetun valtioneuvoston asetuksen (97/2009) liitteessä 1 mainittuja nautarotuja;

7) *emolehmällä* liharotuista tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä syntyneitä vähintään 50 prosenttisesti liharotuista ja vähintään kerran poikinutta nautaa, jota käytetään yksinomaan vasikoiden tuottamiseen ja jonka vasikoita kasvatetaan lihatuotantoon tai emolehmätuotannon lisäämiseen ja jonka käyttötavaksi nautarekisterissä on merkitty emolehmä.

8) *lypsylehmällä* maidontuotantoon käytettävää vähintään kerran poikinutta nautaa;

9) *sonnilla ja härällä* vähintään kuuden kuukauden ikäistä urospuolista nautaa;

10) *teurastetulla sonnilla ja härällä* ruhopainoltaan vähintään 220 kiloa painavaa tukialueella C3 tai C4 kasvatettua vuonna 2009 teurastettua sonnina tai härkää, joka on ollut hakijan hallinnassa yhtäjaksoisesti vähintään 60 vuorokautta viimeisen 90 vuorokauden aikana ennen teurastusta;

11) *hieholla* vähintään kuuden kuukauden ikäistä poikimatonta nautaa;

12) *emolehmähieholla* 6 kohdassa tarkoitettuja rotuvaatimukset täyttävää vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä emolehmäksi tarkoitettua poikimatonta nautaa, jonka käyttötavaksi nautarekisterissä on merkitty emolehmä;

13) *teurastetulla hieholla* ruhopainoltaan vähintään 170 kiloa painavaa vuonna 2009 teurastettua poikimatonta naaraspuolista nautaa, joka on ollut hakijan hallinnassa yhtäjaksoisesti vähintään 60 vuorokautta viimeisen 90 vuorokauden aikana ennen teurastusta;

14) *naudalla* 7—13 kohdassa tarkoitettua

nautaa, joka on merkitty maa- ja metsätalousministeriön hyväksymillä korvamerkeillä ja joka on rekisteröity nautarekisteriin nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä nautanlihan ja nautanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 sekä nautaeläinten merkinnästä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1391/2006) mukaisesti;

15) *naudan poikimisella* normaalin tiineysajan jälkeen tapahtuvaa vasikoimista tai vähintään seitsemän kuukauden tiineysajan jälkeen tapahtuvaa luomista;

16) *emakolla* viimeistään laskentapäivänä vähintään kerran porsinutta sikaa ja vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä emakoksi tarkoitettua nuorta porsimatonta sikaa;

17) *karjulla* viimeistään laskentapäivänä vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä urospuolista sikaa;

18) *lihasialla* ruhopainoltaan vähintään 61 kiloa painavaa vuonna 2009 teurastettua sikaa, ei kuitenkaan porsinutta emakkoa tai teurastuksen yhteydessä nyljettyä karjua;

19) *nuorella siitossialla* vuoden 2009 aikana vähintään kolmen kuukauden ikäisenä mutta alle kahdeksan kuukauden ikäisenä siitokseen myytyä urospuolista sikaa tai vähintään kolmen kuukauden ikäistä siitokseen myytyä porsimatonta naaraspuolista sikaa;

20) *muulla sialla* 3—8 kuukauden ikäistä sikaa, ei kuitenkaan villisikaa eikä lemmikkieläimenä pidettävää minisikaa;

21) *kanalla* vähintään 16 viikon ikäistä kanaa, jonka munantuotanto käytetään kulu- tukseen tai poikasten tuotantoon;

22) *ankkaemolla* vähintään 25 viikon ikäistä ankkaa, jonka munantuotanto käytetään poikasten tuotantoon;

23) *broileriemolla* vähintään 18 viikon ikäistä kanaa, jonka munantuotanto käytetään poikasten tuotantoon;

24) *hanhiemolla* vähintään 30 viikon ikäistä hanhea, jonka munantuotanto käytetään poikasten tuotantoon;

25) *kalkkunaemolla* vähintään 29 viikon ikäistä kalkkunaa, jonka munantuotanto käytetään poikasten tuotantoon;

26) *tarhatulla fasaaniemolla* vähintään 26 viikon ikäistä fasaania, jonka munantuotanto käytetään poikasten tuotantoon;

27) *tarhatulla sorsaemolla* vähintään 26 viikon ikäistä sorsaa, jonka munantuotanto käytetään poikasten tuotantoon;

28) *broilerilla* tavanomaisessa tuotannossa lihantuotantoa varten jalostettua noin 40 vuorokauden iässä teurastettavaa kananpoikaa taikka maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 täydentämisestä siten, että asetus käsittää myös eläintuotannon annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1804/1999 mukaisesti harjoitettavassa tuotannossa vähintään 81 vuorokauden iässä teurastettavaa kananpoikaa;

29) *lihasiipikarjalla* vuoden 2009 aikana teurastettuja ankkoja, hanhia, kalkkunoita sekä teurastettuja tarhattuja fasaaneja ja sorsia;

30) *uuhella* naaraspuolista lammasta, joka on viimeistään 7 päivänä kesäkuuta 2009 karitsoinut vähintään kerran tai joka on karitsoimaton ja vähintään yhden vuoden ikäinen;

31) *kutulla* maidontuotantoon tarkoitettua naaraspuolista vuotoa, joka on viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2009 poikoinut vähintään kerran tai joka on poikimaton ja vähintään yhden vuoden ikäinen;

32) *hevosella* siitokseen käytettävää hevosta ja ponitammaa, vähintään 1-vuotiaista suomenhevosta sekä 1—3-vuotiaista muuta hevosta ja ponia;

33) *siitostamalla* hevosta ja ponia, joka on astutettu tai varsonut edellisen vuoden aikana;

34) *vähintään 1-vuotiaalla suomenhevosella* suomenhevosta, joka on muu kuin siitostamma;

35) *broileriuntuvikolla* broilerihautomolta tilalle alle kolmen vuorokauden ikäisenä toimitettua broileriksi kasvatettavaa kananpoikaa;

36) *teurastamalla* Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymää teurastamoa ja kunnan elintarvikevalvontaviranomaisen hyväksymää pienteurastamoa;

37) *koko tilan hallintaoikeuden siirrolla* koko tilaa koskevaa sukupolvenvaihdosta,

koko tilan ostoa, myyntiä, yhtiömuodonmuutosta tai vuokrasopimuksen tekemistä sekä tapauksia, joissa avioliiton tai kuoleman takia tilan hallintaoikeus muuttuu joko kokonaan uuden tai jo aiemmin toiselta tilalta tukia hakeneen toisen tuenhakijan hallintaan;

38) *nautarekisteriotteella* jokaiselle nautaeläinten pitäjälle kahden kuukauden välein toimitettavaa kirjettä, joka sisältää saatesivun, nautaeläinluettelon, tapahtumaotteen, luettelon teurastetuista naudoista sekä mahdollisesti tarkistuslistan;

39) *peitenimellä* hevostalouseläinlain (796/1993) 3 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin merkittyä hevosen omistusta osoittavaa nimeä.

3 §

Yhdessä harjoitettava maa- ja puutarhatalous

Jos maa- tai puutarhataloutta harjoitetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitulla tavalla, on yhden viljelijän, yhtiömiehen, jäsenen tai osakkaan on täytettävä tukilain 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettut ehdot sekä harjoitettava maa- tai puutarhataloutta siten, että

1) hän osallistuu henkilökohtaisesti maatalouden tai puutarhatalouden harjoittamiseen itse työtä tekemällä; ja

2) hän on henkilökohtaisesti verovastuussa toiminnasta tuloverolain (1535/1992) 9 §:ssä ja yhtymien sekä kuolinpesien osalta lisäksi 15—17 §:ssä säädetyllä tavalla.

2 luku

Tukien hakeminen

4 §

Tuen hakijan alaikäinen lapsi

Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 3 §:n 1 momentin 2 kohdan ja pohjoisen tukiasetuksen 2 §:n 1 momentin 15 kohdan tarkoitamaksi tuen hakijan alaikäiseksi lapseksi katsotaan henkilö, joka on 31 päivänä joulukuuta 2008 ollut alle 18-vuotias.

5 §

Tukihakemuksen peruuttaminen

Tukihakemuksen peruuttamisesta on ilmoitettava kirjallisesti tukihakemusta käsittelevälle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle tai mehiläistalouden pesäkohtaisen tuen osalta työ- ja elinkeinokeskukselle. Jos valvonnasta on jo ilmoitettu tuen hakijalle ja suoritetusta valvonnasta aiheutuu valvontaseuraamuksia, tukihakemusta ei voida peruuttaa. Muussa tapauksessa takarajana peruutuksen tekemiselle on ensimmäinen kyseessä olevan hakemuksen mukainen maksatusta-
pahtuma.

Peruutus voi koskea koko tukihakemusta tai osaa hakemuksesta. Useamman hakukerran tuessa hakija voi peruuttaa yhden tukihauksen edellä 1 momentissa mainituin rajoituksin.

Kasvintuotannon tukihakemusta ei voida peruuttaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tallennusilmoituksen lähettämisen jälkeen, jos tallennusilmoituksessa on yksi tai useampi lohko merkitty sääntöjen vastaiseksi ja virhe on sellainen, että siitä aiheutuu seuraamus.

Edellä 1 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa mainituissa asetuksissa tarkoitettujen kasvintuotannon tukien peruutus voidaan tehdä myös lohkokohtaisesti.

3 luku

Kasvintuotannon tuet

6 §

Lohkot

Perus- ja kasvulohkojen viljelyt ja viljelemättömät pinta-alat on ilmoitettava hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella.

7 §

Viljelykseen soveltuva pelto

Tukilain 9 §:n 2 momentin 1 kohdassa sekä 10 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu viljelykseen soveltuvaksi pelloksi luetaan:

1) käytössä oleva maatalous-, puutarha- ja peltoenergiakasvien viljelyala;

2) hoidettu viljelemätön pelto;

3) tilapäisesti viljelmättömänä ilmoitettu maatalousmaa;

4) kasvimaata; sekä

5) kotieläintukien osalta käytössä oleva luonnonniitty ja -laidun sekä avoin hakamaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen pellojen on oltava tuen hakijan hallinnassa kasvukauden 2009 ajan. Tuen hakija voi hallita peltoa omistajana, maanvuokralain (258/1966) tarkoittamana vuokramiehenä, muun hallintasuopimuksen kuin maanvuokrasuopimuksen nojalla tai testamenttiin taikka muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla. Pellon on oltava hakijan hallinnassa viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2009.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pelloksi ei lueta peltoa, joka on poissa viljelyksestä luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien lopettamiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä, sellaisena kuin se oli voimassa lain 1326/1999 voimaan tullessa, tarkoitettujen sitoumusten nojalla.

Puutarhakasvien puolen hehtaarin viljelyksessä olevaan peltoalaan luetaan mukaan avoimaanvihannesten, marjojen, hedelmien, siemenmauste- ja lääkekasvien, koristekasvien ja yrttimausteiden viljelyalat sekä taimitarhat ja kasvimaaksi ilmoitetut alat.

8 §

Paikkakunnan tuotanto-olosuhteet huomioon ottava tuotantotapa

Tukilain 9 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettulla paikkakunnan tuotanto-olosuhteet huomioon ottavalla tuotantotavalla tarkoitetaan sitä, että

1) peltoa vuokrataan ja lannoitetaan tarkoituksenmukaisella tavalla;

2) kylvö tai istutus tehdään tasaisen itämissen mahdollistavalla tavalla viimeistään 30 päivänä kesäkuuta;

3) viljelyssä käytetään alueelle soveltuvia kasvilajeja ja lajikkeita;

4) viljelyssä käytetään laadultaan ja määrältään riittävää siemen- tai taimimäärää;

5) kasvinsuojelusta on huolehdittu tarkoituksenmukaisella tavalla ja hukkakaura on torjuttu;

6) lohkon kasvukunto mahdollistaa korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottamisen; ja

7) sato korjataan asianmukaisesti.

Satovahinkojen korvaamisesta annetussa laissa (1214/2000) tarkoitettua satovahingon tai tätä vastaavan syyn takia korjaamatta jäänyt sato ei ole este tukien maksamiselle, jos muista tuotanto-olosuhteet huomioon ottaen tuotantotapaan kuuluvista toimenpiteistä on huolehdittu asianmukaisesti. Satovahingosta tai vastaavasta muusta syystä on kuitenkin tehtävä kirjallinen ilmoitus Maaseutuviraston vahvistamalla lomakkeella välittömästi vahingon ilmaannuttua tilan sijaintipaikkakunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Ilmoituksessa on yksilöitävä satovahinko tai vastaava syy sekä sadon korjaamatta jättämisen syy. Talvehtimisvaurioista kärsineille kasvulohkoille tuki voidaan maksaa, jos pääosalla lohkon pinta-alasta on sellainen kasvusto, jolla on mahdollista tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

Poiketen siitä, mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, kesäkuun 30 päivän 2009 jälkeen kylvetyt tai istutetut satoa tuottavat avomaanvilhannekset ovat tukikelpoisia, jos niiden kylvö- tai istutuspäivä on ilmoitettu kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009.

9 §

Sadonkorjuu

Vehnän, rukiin ja mallasohran tuen maksamisen edellytyksenä on 8 §:ssä säädetyn lisäksi, että jyväsato korjataan puimalla.

Paikkakunnan tuotanto-olosuhteet huomioon ottavan tuotantotavan vaatimusten mukaisena nurmivaltaisen sadon korjaamisena ei pidetä kasvuston maahan niittoa tai kompostointia taikka kasvuston hävittämistä muulla niihin verrattavalla tavalla.

Niillä kasveilla, joiden viljelytapaan viljelytekniset päisteet kuuluvat, ei edellytetä päistelohkon sadonkorjaamista tai laiduntamista, jos kasvusto pidetään hoidettuna.

4 luku

Kotieläintuet

10 §

Kotieläinten hallinta ja hoito

Tuottajan hallinnassa olevilla kotieläimillä tarkoitetaan tuottajan omistuksessa olevia eläimiä sekä vuokra- tai leasingsopimuksella tuottajan hallintaan siirtyneitä eläimiä.

Eläinten hallinnansiirto tuottajalta toiselle on pystyttävä osoittamaan osapuolten keskinäisellä kirjallisella sopimuksella ja asiaan liittyvillä kuiteilla.

Eläimet hallintaansa ottanut tuottaja on taloudellisessa vastuussa sopimuksen piiriin kuuluvista eläimistä. Tuottajalla on myös vastuu pitää kirjaa hallintaan otetuista eläimistä.

Jos tuottaja ottaa toisen tuottajan hallinnassa olevia eläimiä hoitoon korvausta vastaan, eläinten hoidosta on tehtävä kirjallinen sopimus, joka osoittaa, että eläimet vastaanottanut tuottaja ainoastaan hoitaa eläimiä, mutta ei ole taloudellisessa vastuussa sopimuksen piiriin kuuluvista eläimistä.

Sillä tuottajalla, joka omistaa tai muutoin hallitsee eläimiä, on vastuu pitää kirjaa hoidossa olevista eläimistä. Eläinrekistereihin rekisteröitävät naudat, vuohet, uuhet ja hevoset rekisteröidään sille tilalle, jonka hallinnassa ne ovat.

11 §

Tuotantosidonnaisen kotieläintuen hakeminen ja määräytyminen

Tuotantosidonnaista kotieläintukea haetaan kotieläimistä, jotka ovat hakijan hallinnassa. Hoitajalle ei makseta kotieläintukea hänen hoidossaan olevista eläimistä.

Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen ja pohjoisen tukiasetuksen tarkoittamat eläinryhmät on määritelty tämän asetuksen 2 §:n 1 momentin 7—14 ja 16—34 kohdassa.

Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 17 §:ssä ja pohjoisen tukiasetuksen 20 §:ssä tarkoitettu kotieläinten keskimääräinen lukumäärä lasketaan yhden desimaalin tarkkuudella.

12 §

Tavanomainen tuotantotapa

Kotieläintukien maksamisen edellytyksenä on, että tilalla harjoitetaan kotieläintaloutta kullekin tuen perusteena olevalle eläinlajille tavanomaisen tuotantotavan mukaisesti. Kotieläimet voidaan lukea tilan eläinmäärään luonnonhaittakorvauksen kansallisessa lisäosassa tai muutoin kotieläintilan edellytysten täyttymistä arvioitaessa, jos eläimiä hoidetaan tavanomaista tuotantotapaa noudattaen.

Tavanomaisella tuotantotavalla tarkoitetaan ensisijaisesti sitä, että emolehmiä pidetään lihantuotantoa varten kasvatettavien vasikoiden tuottamiseen, emakoita pidetään porsaiden tuottamista varten ja uuhia pidetään tilalla lihantuotantoa varten kasvatettavien karitsoiden tuottamiseen. Tuotannon, kuten porsaiden lukumäärän emakkoa kohti tai karitsoiden lukumäärän uuhta kohti, tulee olla normaalilla tasolla suhteessa eläinmäärään.

Tukivuonna 2010 lammastalouden tavanomaisena tuotantotapana pidetään tuotantoa, jossa karitsamäärä on kalenterivuoden 2009 aikana keskimäärin 1,0 karitsaa uuhta kohti. Karitsoina otetaan huomioon normaalin tiineysajan jälkeen syntyneet ja vähintään neljän kuukauden tiineysajan jälkeen tapahtuneen luomisen seurauksena kuolleina syntyneet karitsat.

Tukea voidaan maksaa myös eläimistä, joita pidetään tilalla tulonhankkimistarkoituksessa erilaisten uusien kotieläintuotannon toimintojen vuoksi. Toiminnasta ja sen tulonhankkimisluonteesta on tarvittaessa esitettävä selvitys kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Tällaisena selvityksenä voidaan pitää esimerkiksi todistusta kuulumisesta ennakonpidätysrekisteriin kyseessä olevan toiminnan osalta.

13 §

Eläinten iän laskeminen

Kotieläinten ikä lasketaan siten, että eläin tulee tietyn kuukausimäärän ikäiseksi samannumeroisena päivänä kuin se on syntynyt. Sonnien, härkien, hiehojen, sikojen lukuun

ottamatta lihasikoja sekä uuhien ja kuttujen ikää laskettaessa kuukaudessa katsotaan olevan 30 päivää.

Jos eläin on syntynyt kuukauden 31 päivänä, sen ikä lasketaan vastaavasti kuin kuukauden 30 päivänä syntyneen eläimen ikä.

Jos eläin on syntynyt kuukauden 29, 30 tai 31 päivänä ja se saavuttaisi tukeen oikeuttavan iän helmikuussa, eläimen kuukausimääräisen iän katsotaan täyttyvän 28 päivänä helmikuuta.

Siipikarjan ikä lasketaan kalenteriviikkojen mukaan.

Hevoselle maksettavaa tukea laskettaessa käytettävä ikä määräytyy siten, että hevonen on vuonna 2009:

1) yksivuotias, jos se on syntynyt 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien;

2) kaksivuotias, jos se on syntynyt 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien; ja

3) kolmevuotias, jos se on syntynyt 1 päivän tammikuuta 2006 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien.

14 §

Emolehmät, emolehmähiehot, lypsylehmät, sonnit, härät, hiehot sekä teurastetut sonnit, härät ja hiehot

Tuen hakijan tulee tarkistaa nautoja koskevat tiedot tuen hakijalle lähetettävästä nautarekisteriotteesta ja tehdä tarvittavat korjaukset nautarekisteriin.

Mahdolliset korjaukset nautarekisteriotteen tietoihin tulee tehdä nautarekisteriotteen tarkistuslistalle tulostettuun päivämäärään mennessä.

15 §

Nautojen tukikelpoisuuspäivien määräytyminen

Emolehmien, emolehmähiehojen, lypsylehmien, sonnien, härkien ja hiehojen ensimmäinen tukikelpoisuuspäivä on se päivä, jol-

loin eläin tulee tuen piiriin. Ensimmäinen tukikelpoisuuspäivä voi olla tuen määräytymisajanjakson ensimmäinen päivä tai päivä, jolloin eläin saavuttaa vaaditun iän tai poikimista seuraava päivä taikka eläimen ostopäivää seuraava päivä.

Eläimen viimeinen tukikelpoisuuspäivä on se päivä, jolloin eläin poistuu tuen piiristä. Viimeinen tukikelpoisuuspäivä voi olla eläimen poistopäivä, toiseen ikäryhmään siirtymistä edeltävä päivä, tuen määräytymisajanjakson viimeinen päivä tai hiehon poikimispäivä.

16 §

Kuttujen maidontuotanto

Kuttujen tuen määräytymisen perusteeksi hyväksytään maitomäärä, joka on:

- 1) toimitettu meijeriin;
- 2) myyty suoraan tilalta;
- 3) käytetty myyntiin sekä omaan käyttöön valmistetun juuston valmistukseen;
- 4) käytetty myyntiin tarkoitettujen muiden tuotteiden valmistukseen; tai
- 5) käytetty tuen hakijan omassa taloudessa.

Eläinten ravinnoksi sekä kutun maidosta valmistettujen tuotteiden valmistuksen testaukseen käytettävää maitomäärää ei lasketa mukaan tuen määräytymisen perusteeksi hyväksyttävään maitomäärään.

Tuen hakijan taloudessa käytettäväksi maitomääräksi hyväksytään 1,0 litraa henkilöä ja päivää kohti. Tuen hakijan taloudessa oleviksi henkilöiksi luetaan henkilöt, joiden väestötietolaissa (507/1993) tarkoitettu asuinpaikka on sama kuin tuen hakijalla.

17 §

Hevoset

Hevosen tulee pääsääntöisesti olla rekisteröitynä hevostalouslain (796/1993) 3 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2009. Tuen hakijan tulee huolehtia siitä, että rekisteriin ilmoitetut tiedot ovat ajan tasalla.

Jos hevonen on osaomistuksessa, kotieläintukihakemukseen on liitettävä valtakirja, jolla muut omistajat antavat suostumuksensa

tuen hakemiseen. Valtakirjassa on mainittava mahdollinen osaomistukseen liittyvä peitenimi.

Tamman on oltava astutettu jalostukseen hyväksytyllä oriilla. Ponitamman on oltava puhdasrotuinen ja sille käytetyn oriin tulee edustaa samaa rotua, ellei ponitammaa ole astutettu hevosten jalostustoiminnan järjestämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (45/94) 4 §:n mukaisen lämminveristen ratsuhevosten, ponien, islanninhevosten ja vuonohevosten jalostusohjesäännössä tarkoitettun ratsuponiohjelman mukaan.

Suomenhevostammat ja lämminveriset ravihevostammat voidaan astuttaa myös omalla oriilla. Jos tamma on astutettu omalla kanta-kirjaamattomalla oriilla, tuen hakijan on ennen tuen maksamista toimitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle oikeaksi todistettu jäljennös varsomistodistuksesta tai eläinlääkärin antama lausunto tamman vähintään 12 viikkoa kestäneen tiineysajan jälkeen tapahtuneesta luomisesta.

Jos tukikelpoinen hevonen poistetaan tilalta Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa ja pohjoisen tukiasetuksen 14 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuna hallinta-aikana, joka alkaa 1 päivänä maaliskuuta 2009 ja päättyy 8 päivänä kesäkuuta 2009 mainitut päivät mukaan lukien, poistosta on ilmoitettava kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle kymmenen työpäivän kuluessa.

18 §

Uuhen poisto pitoaikana

Jos tukikelpoinen uuhi poistetaan tilalta Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa ja pohjoisen tukiasetuksen 14 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuna pitoaikana, joka alkaa 28 päivänä helmikuuta 2009 ja päättyy 7 päivänä kesäkuuta 2009 mainitut päivät mukaan lukien, poistosta on ilmoitettava kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Ilmoitusta uuhen poistosta tilalta pitoaikana ei voi kuitenkaan tehdä enää sen jälkeen, kun tuen hakijalle on ilmoitettu valvonnasta.

5 luku

Eläimistä ja kutun maidosta pidettävä kirja

19 §

Naudat

Naudoista on pidettävä ajan tasalla olevaa nautaeläinluetteloa, josta säädetään nautaeläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1391/2006) 10 §:ssä.

20 §

Siat

Sioista on pidettävä ajan tasalla olevaa kirjaa siten kuin sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) 11 §:ssä säädetään.

21 §

Siipikarja

Siipikarjasta on pidettävä ajan tasalla olevaa kirjaa, josta on käytävä ilmi eläinryhmien tasolla eläinten lukumäärän lisäykset ja vähennykset sekä siirtymät ikäryhmästä toiseen. Lisäyksinä tulee kirjanpitoon merkitä eläinten syntymät ja ostot ja vähennyksinä eloon myynnit, teuraaksi myynnit sekä kuolemat.

22 §

Uuhet, kutut ja hevoset

Uuhista ja kutuista on pidettävä ajan tasalla olevaa kirjaa siten kuin lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (469/2005) 10 §:ssä säädetään.

Hevosista on pidettävä ajan tasalla olevaa kirjaa, josta on käytävä ilmi yksilötasolla hevosen nimi, rekisterinumero tai muu tunniste, hallinta-aika ja olinpaikka hallinta-aikana lukuun ottamatta lyhytaikaisia poissaoloja tilalta. Lisäksi tulee kirjata eläinten syntymä-

tai ostopäivä sekä eloon myynnit, teuraaksi myynnit sekä kuolemat.

23 §

Kuttujen maidontuotannosta pidettävä kirja

Edellä 16 §:ssä tarkoitettua kuttujen maidontuotannosta on pidettävä kirjaa Maaseutuviraston vahvistamalla lomakkeella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun lomakkeeseen merkitään kuukausittain litroina:

1) meijeriin toimitettu maitomäärä;

2) suoramyyntimaidon myyntimäärä;

3) myyntiin ja tuen hakijan taloudessa käytettäväksi valmistetun juuston valmistukseen käytetty maitomäärä; ja

4) tuen hakijan taloudessa käytetty maitomäärä 16 §:n 3 momentin mukaisesti.

Kuukauden aikana valmistetun juuston määrä kiloina on ilmoitettava juustotyypeittäin.

Suoramyyntimaidon ostajista on lisäksi pidettävä päivittäistä luetteloa, joka toimitetaan maaseutuelinkeinoviranomaiselle pyydettyäessä.

Jos kutun maidosta tehdään myyntiä varten muita tuotteita kuin juustoa, on maidon käytöstä pidettävä erillistä tuotekohtaista kuukausikohtaista kirjaa, johon on lisäksi merkitävä kunkin kuukauden aikana myyntiin valmistettujen tuotteiden määrä.

24 §

Kuttujen maidontuotannosta pidettävän kirjan toimittaminen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle

Tuen hakijan on toimitettava 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu lomake tai vastaavat tiedot sisältävä ATK-tuloste 1 päivän syyskuuta 2008 ja 31 päivän elokuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tuotusta tuen määräytymisen perusteeksi hyväksyttävästä kutun maidon määrästä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Kutun pidon aloittavan hakijan on toimitettava 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu lomake tai vastaavat tiedot sisältävä ATK-tuloste 1 päivän toukokuuta 2009 ja 31 päivän elokuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päi-

vät mukaan lukien, tuotetusta tuen määräytymisen perusteeksi hyväksyttävästä kutun maidon määrästä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Muita tuotteita kuin juustoa valmistavien hakijoiden on toimitettava 23 §:n 5 momentissa tarkoitettu erillinen tuotekohtainen kuu-kausittainen kirjanpito edellä 1 ja 2 momentissa mainituilta ajanjaksoilta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

6 luku

Hallintaoikeuden siirrot

25 §

Kasvintuotannon tuet

Yksittäisen kasvulohkon hallinnansiirrossa kasvulohkon hallintaoikeuden tulee olla siirretty uudelle haltijalle viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2009. Hallinnan siirto edellyttää kirjallisen kauppakirjan, vuokra- tai muun hallinnansiirtosopimuksen, peruslohkojen muutoslomakkeen ja Maaseutuviraston vahvistaman kylvöalailmoituslomakkeen toimitamista kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2009.

Jos koko tilan hallintaoikeudensiirto on tapahtunut ennen kasvintuotannon tukien hakua, tilan uusi haltija hakee kasvintuotannon tuet.

Jos koko tilan hallintaoikeuden siirto on tapahtunut kasvintuotannon tukihaun jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä elokuuta 2009, voidaan tukihakemuksen hakijaksi kasvintuotannon tuissa muuttaa tilan uusi haltija.

Uuden haltijan on osoitettava tapahtunut koko tilan hallinnan siirto toimittamalla viimeistään 11 päivänä syyskuuta 2009 kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle Maaseutuviraston vahvistama ilmoituslomake koko tilan hallinnan siirrosta. Lomakkeen mukana on toimitettava tarpeelliset kopiot kauppakirjasta, vuokrasopimuksesta ja muista vastaavista selvityksistä.

Nuorten viljelijöiden tuki voidaan maksaa tuen myöntämisen edellytykset täyttävälle jatkajalle, jos sukupolvenvaihdos tapahtuu hakuajan päättymisen jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä elokuuta 2009, sillä

edellytyksellä, että tilan entinen haltija on jättänyt hyväksytyt Maaseutuviraston vahvistaman tukihakemuslomakkeen nuorten viljelijöiden tuesta.

26 §

Lopullisten kotieläintukien hakeminen

Jos koko tilan hallinnan siirto on tapahtunut ennen kotieläintukien ennakoiden hakua tai jos kotieläintukien ennakon hakijaksi on muutettu uusi haltija ja ennakot on maksettu uudelle haltijalle, tilan uusi haltija hakee lopulliset kotieläintuet.

Tilan entisen ja uuden haltijan välisen sopimuksen perusteella uusi hakija voi hakea vuoden 2009 kansalliset kotieläintuet entisen haltijan hallinnassa ennen hallinnansiirtoa olleista tukikelpoisista eläimistä ja tuotannosta irrotettuun tukeen vahvistettavasta viitemäärästä.

Jos koko tilan hallinnan siirto tapahtuu ennakoiden maksamisen jälkeen, mutta kuitenkin ennen lopullisten kotieläintukien maksamista, lopullista tukea ovat voineet hakea joko tilan entinen haltija, tilan uusi haltija tai molemmat. Kyseisen tilatunnuksen osalta ne muodostavat kuitenkin vain yhden hakemuksen, joten tukihakemuslomakkeilta tiedot tallennetaan sille hakijalle, jolle ennakot on maksettu.

Jos kaksi tai useampi tila on yhdistetty, yhdistymisessä muodostuneen tilan haltija voi 3 momentissa tarkoitettulla tavalla hakea lopulliset tuet yhdistyvillä tiloilla kasvatuista vuoden 2009 tuen piirissä olevista eläimistä. Tilalta, jonka tilatunnus jää pois käytöstä yhdistymistilanteessa, peritään mahdollisesti maksettu kotieläintukien ennakko takaisin valtiolle.

27 §

Lopullisten kotieläintukien maksaminen

Jos tuottajalle on maksettu kotieläintuen ennakkoita ja tilalla tapahtuu koko tilan hallinnan siirto ennakoiden maksamisen jälkeen, lopulliset kansalliset kotieläintuet maksetaan sille tuen hakijalle, jolle on maksettu ennakot eli tilan entiselle haltijalle.

Jos tuottajalle ei ole maksettu kotieläintukien ennakoita, tilan entinen haltija ja tilan uusi haltija voivat keskenään sopia, kummalle hakijoista lopulliset kansalliset kotieläintuet maksetaan.

Jos osapuolet haluavat, että lopulliset kotieläintuet maksetaan tilan uudelle haltijalle, tilan uuden haltijan on toimitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle sopimus lopullisten kotieläintukien maksamisesta tilan uudelle haltijalle ennen ensimmäisten kotieläintukien lopullista maksamista. Tilan uuden haltijan on osoitettava tapahtunut koko tilan hallinnan siirto toimittamalla kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle Maaseutuviraston vahvistama lomake koko tilan hallinnan siirrosta sekä kopiot kauppakirjasta, vuokrasopimuksesta ja muista vastaavista selvityksistä, jos niitä ei ole sinne aikaisemmin toimitettu.

Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Koko tilan hallinnan siirroissa kotieläintukien myöntämisen edellytyksenä olevan pelon hallintavaatimus täyttyy, jos kyseisellä tilalla on saman tilatunnuksen alaisuudessa ollut 10 §:ssä tarkoitettu peltoala hallinnassaan.

7 luku

Erinäiset säännökset

28 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä huhtikuuta 2009.

Vanhempi hallitussihteeri Katri Valjakka

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 246—248, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2009

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904